

CAPITOLUL 2

Înțelepciunea ne ferește de cei amăgitori

- 10 Căci înțelepciunea va veni în inima ta,
și cunoștința va fi
desfătarea sufletului tău ;
11 chibzuința va veghea asupra ta,
priceperea te va păzi,
12 ca să te scape de calea cea rea,
de omul care ține cuvântări stricate ;
13 de cei ce părăsesc cărările adevărate
ca să umble pe drumuri întunecoase ;
14 care se bucură să facă răul
și își pun plăcerea în răutate,
15 care umblă pe cărări strâmbe
și apucă pe drumuri sucite ;
16 ca să te scape și de nevasta altuia, de
străina care întrebuițează
vorbe ademenitoare,
17 care părăsește pe bărbatul tinereții ei
și uită legământul Dumnezeuului ei.
18 Căci casa ei coboară la moarte,
și drumul ei duce la cei morți ;
19 niciunul care se duce la ea nu se mai
întoarce și nu mai găsește cărările vieții.
20 De aceea, tu să umbli pe calea
oamenilor de bine

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

- și să ții cărările celor neprihăniți !
21 Căci oamenii fără prihană
vor locui țara,
și oamenii neîntinați vor rămâne în ea ;
22 dar cei răi vor fi nimiciți din țară,
și cei necredincioși vor fi smulși din ea.

CAPITOLUL 3

**Folosul temerii de Dumnezeu și al
înțelepciunii**

- 1 Fiule, nu uita învățăturile mele
și păstrează în inima ta sfaturile mele !
2 Căci ele îți vor lungi zilele și anii vieții
tale și-ți vor aduce multă pace.
3 Să nu te părăsească bunătatea și
credincioșia : leagă-ți-le la gât,
scrie-le pe tăblița inimii tale.
4 Și astfel vei căpăta trecere
și minte sănătoasă, înaintea lui Dumnezeu
și înaintea oamenilor.
5 Încrede-te în Domnul din toată inima ta
și nu te bizui pe înțelepciunea ta !
6 Recunoaște-L în toate căile tale,
și El îți va netezi cărările.
7 Nu te socoti singur înțelept ;
teme-te de Domnul și abate-te de la rău !
8 Aceasta va aduce sănătate trupului tău
și răcorire oaselor tale.
9 Cinsteste pe Domnul cu averile tale
și cu cele dintâi roade din tot venitul tău ...
[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Întâmplător ?

„Nu se vând oare două vrăbii cu un ban ? Și nici una din ele nu va cădea pe pământ fără știrea Tatălui vostru ; dar vouă chiar perii capului, toți vă sunt numărați ; deci nu vă temeți ! Voi sunteți mult mai de preț decât multe vrăbii.” (Matei 10 : 29 – 31) Era în anul 1889, când în Wermelskirchen, din provincia Renană a avut loc o adunare de vestire a Evangheliei, într-o sală publică. Era activă multă nelegiuire și vrăjmășie împotriva Numelui lui Isus.

Un muncitor a hotărât împreună cu prietenii lui să tulbure adunarea. El s-a așezat cu țigara, pușcând, în unul din rândurile cele mai din față și întreținea în gura mare o conversație veselă – atunci a căzut brusc, apucat de crampe puternice și a fost transportat afară. A fost aceasta o întâmplare ? Nu ! A fost o mărturie a prezenței Dumnezeuului atotputernic, sfânt, care l-a trântit la pământ pe disprețuitorul Cuvântului Său și a adevărit în fața tuturor celor prezenți, că încă și astăzi se mai spune despre mesagerii lui Dumnezeu : „Cine vă respinge pe voi, pe Mine Mă respinge ; iar cine Mă respinge pe Mine, respinge pe Cel care M-a trimis pe Mine.” (Luca 10 : 16)

Dumnezeu este prezent ca un Dumnezeu viu și care aude. El este ascultătorul invizibil al oricărei conversații. Lui Îi place să-Și ascundă prezența sfântă față de păcătosul orb, cu răbdare divină ...

Acest dezastru își găsește perechea într-un eveniment ciudat de la lansarea marelui vapor „Great Western”. Lansarea acestui uriaș vapor a atras acolo o mare mulțime. Mii stăteau vizavi de șantierul naval, pe pajiștea joasă a Tamisei.

Este dat semnalul de lansare, colosul a început să se miște – dintr-odată s-a oprit, liniștit și nemișcat, fără ca cineva să-și dea seama cum. Stevenson, directorul șantierului naval și constructorul vaporului, a privit la colosul împotmolit, și-a pus amândouă mâinile în cap și a fugit înnebunit de acolo.

[Continuarea de pe pagina 1]

Câțiva prieteni l-au urmat. L-au găsit zăvorât în camera lui ; în sfârșit a deschis la ciocăniturile lor și a pășit în întâmpinarea lor cu o față iradiind de bucurie.

„Știți ce am făcut ? M-am rugat și I-am mulțumit lui Dumnezeu. În clipa în care vaporul s-a pus în mișcare, privirea mi-a căzut pe miile de spectatori de vizavi, de pe pajiște. Ca un fulger m-a iluminat gândul : toți aceștia sunt pierduți! Puhoiul de apă care va rezulta când vaporul va ajunge în apă, trebuie să-i măture pe toți ! Toate le-am calculat, dar aceasta nu ! O, Dumnezeule, ajută ! Și iată, este un vis ? Vaporul stă !”

Stevenson a caracterizat mai târziu de multe ori această zi, ca punctul de întoarcere al vieții lui. N-a fost o întâmplare că vaporul, pe care nimeni n-ar fi putut să-l oprească, a fost făcut să stea – Dumnezeu, care ascultă rugăciunile, a făcut aceasta !

Voi cita alți martori demni de încredere, pentru a da tuturor cititorilor acestei foi convingerea că nu există întâmplare.

Președintele Statelor Unite ale Americii, decedat în anul 1881, James Garfield, a fost în tinerețea lui dulgher pe vapor. Mama lui credincioasă s-a rugat pentru el, ca să poată să se întoarcă și să devină un creștin adevărat.

În munca pe vapor, în loc periculos, avea în mână un odgon liber. El s-a prăbușit de la înălțime și ar fi găsit o moarte sigură, dacă în căderea lui, celălalt capăt al odgonului, pe care l-a tras după el, nu s-ar fi lovit de două grinzi și nu s-ar fi înțepenit acolo cu un nod.

Așa că Garfield atârna legănându-se și a fost salvat. Era necredincios, un copil al lumii, căutând pofta lumii, cu

toate că suficient de multe ori a fost îndreptat spre Dumnezeu. Întâmplarea, așa cum credea el, prin care a fost acum salvat, l-a făcut foarte serios. Așa că Garfield atârna legănându-se și a fost salvat.

Era necredincios, un copil al lumii, căutând pofta lumii, cu toate că suficient de multe ori a fost îndreptat spre Dumnezeu. Întâmplarea, așa cum credea el, prin care a fost acum salvat, l-a făcut foarte serios. Pentru a scăpa de ghimpele acestei întâmplări, a încercat în după-amiaza aceleiași zile, mai bine de o oră, să lovească aceeași funie, în același loc, spre aceleași grinzi, ca să se înțepenească în crăpătură. Dar ori de câte ori a încercat, n-a reușit. Astfel inima lui necredincioasă a fost convinsă în legătură cu aceasta, că Dumnezeu a făcut spre salvarea lui, ceea ce nici el și nici oricare alt om n-ar fi în stare. El s-a convertit și a devenit un adept al lui Isus.

Acesta este adevărul, că nici o vrabie nu cade de pe acoperiș fără voia sfântă și atotștiutoare a Dumnezeului sfânt, care a creat universul nesfârșit și a numărat toți perii capului tău. Da, tu ești mai prețios pentru inima lui Dumnezeu, decât multe vrăbii, cu toate că ești născut ca un păcătos și ai trăit ca un păcătos nerecunoscător. Totuși, acest Dumnezeu sfânt și atotputernic te iubește. El te iubește cu o dragoste pe care n-o poate cuprinde nici o inimă omenească.

El te iubește așa, încât a dat la moarte de cruce pe Fiul Său iubit, subiectul cel mai măreț, cel mai de preț al plăcerii Lui, ca tu să fii veșnic mântuit și să devii un copil și un moștenitor al lui Dumnezeu ! Vrei să crezi în această dragoste a Dumnezeului Atotputernic ?

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 27

WERNHER VON BRAUN

Odată s-a exprimat în cuvintele :

„Când omenirii i s-a dat oportunitatea să-L cunoască pe Cristos, cu aproape două mii de ani în urmă, lumea a fost răsturnată cu susul în jos prin larga răspândire a mărturiei urmașilor Săi. Același lucru se poate întâmpla și azi”.

În timp ce era la culmea activității sale la NASA a ajuns să știe că are cancer.

Deși i s-a făcut intervenție chirurgicală în 1975, boala a progresat astfel că a fost nevoit să se pensioneze pe data de 31 decembrie 1976.

În 1977 Președintele Ford l-a decorat cu Medalia Națională pentru Știință. Edward G. Uhl a fost însărcinat să-i prezinte la patul de boală medalia.

Într-o scrisoare către Președinte, din partea lui Uhl a spus : „*Wernher a fost complet surprins și a apreciat mult.*

El a reflectat la anii când a venit în Statele Unite cu tot ce avea într-o valiză de carton și cu lacrimi în ochi a zis :

Și acum Președintele Ford îmi dă cea mai înaltă onoare pe care o poate primi un om de știință”.

Joi, 16 iunie 1977, la Spitalul Alexandria în Virginia, Wernher von Braun a închis ochii pentru pământ, dar sufletul lui și-a luat zborul, fără rachetă, mai sus de nori și de stele, la Mântuitorul său pe care L-a mărturisit și slujit fără rușine.

„*The Rocket Team*” la pag. 404, relatează că la un serviciu special pentru el, Dr. Ernst Stuhlinger, fost coleg al lui von Braun la Peenemünde și bun prieten, a zis :

„Lumea de realizări tehnice a fost numai o parte a universului său. căci el

a zis :

„Când îmi sfârșesc călătoria, sper că îmi voi putea reține mintea mea clară și voi putea percepe nu numai acele ultime minute prețioase ale vieții mele, ci de asemenea și tranziția spre ceea ce va veni atunci.

O ființă umană este cu mult mai mult decât un trup fizic care se vestejește și piere după ce a umblat un număr de ani.

Pentru mine e ceva de neconceput ca să nu mai fie ceva dincolo, după ce am isprăvit voiajul nostru pământesc.

Eu sper că pot observa, învăța și în sfârșit voi cunoaște ce are să vină după toate acele frumoase lucruri pe care le-am experimentat în timpul vieții noastre pe pământ”.

Wernher von Braun, unul din cei mai renumiți savanți, a fost un umil slujitor al lui Isus Cristos.

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]